

mod 4,0 pct. i bykommunerne. Af landkommunerne er det udkantskommunerne, der har haft den højeste vækst.

I 1997 var bruttonationalproduktet pr. indbygger lavere i landkommunerne end i bykommunerne. Den gennemsnitlige årlige realvækst i bruttonationalproduktet pr. indbygger fra 1993 til 1997 udgjorde endvidere 3,3 pct. i både land- og bykommunerne.

2.3 Erhvervsudviklingen og den offentlige service

Erhvervsstrukturen i såvel by- som landkommunerne har ændret sig i perioden 1993-1997. Beskæftigelsen indenfor de primære erhverv, der repræsenterer landbrug, gartneri, skovbrug, fiskeri mv., er således faldet med henholdsvis 14,6 pct. og 13,3 pct. i land- og bykommunerne, mens der er sket en stigning inden for stort set alle de øvrige erhverv.

De primære erhverv spiller fortsat en større rolle for beskæftigelsen i landkommunerne end i bykommunerne. Ligeledes udgør fremstillingsvirksomhed og bygge- og anlægsvirksomhed en større andel af beskæftigelsen i landkommunerne end i bykommunerne, mens det omvendte gælder for serviceerhvervene og de offentlige og private tjenesteydelser.

Bruttonationalproduktet pr. beskæftiget i 1997 er lidt højere i bykommunerne end i landkommunerne.

Siden 1980 er der sket en betydelig indsnævring af forskellen i det kommunale service-niveau mellem kommunegrupperne. I 1980 afholdt bykommunerne i hovedstadsregionen nettodriftsudgifter pr. indbygger, der var 36 pct. højere end i landkommunerne, mens forskellen i 1999 var faldet til 13 pct.

3. STATUS OG NYE INDSATSOMRÅDER

3.1 Opfølgning på regeringens Landdistriktsredegørelse for 1998

Regeringen fremlagde i Landdistriktsredegørelsen for 1998 en række målrettede initiativer for landdistrikterne, som går på tværs af en række sektorområder. I det følgende gives en status for opfølgningen på disse initiativer.

Kommunernes og amtskommunernes rolle i landdistrikterne

Hovedparten af den offentlige service og planlægningen af de fysiske rammer på landet varetages af kommunerne og amtskommunerne, der

således spiller en vigtig rolle, når det drejer sig om indsatsen for at fremme udviklingen i landdistrikterne.

Indenrigsministeren og formændene for Kommunernes Landsforening og Amtsrådsforeningen udsendte i foråret 1998 en opfordring til de enkelte kommuner og amtskommuner om at udforme en kommunal og amtskommunal politik for landdistrikterne.

Der er foreløbig gennemført en mindre midtvejsstatus for kommunernes og amtskommunernes indsats på dette område.

Undersøgelsen viste, at omkring 55 pct. af de kommuner, der afgav svar, havde igangsat en politik for landdistrikterne. Hertil kommer, at omkring 14 pct. af kommunerne overvejer at igangsætte en sådan proces. Indsatsen fokuseres særligt på at styrke de lokale kultur- og fritidsaktiviteter og at bevare de rekreative værdier i landdistrikterne.

For amtskommunerne gælder det, at 9 ud af de 12 amtskommuner, der afgav svar, havde igangsat en proces til udarbejdelse af en amtskommunal politik for landdistrikterne. Tre af amterne havde ikke igangsat en proces, men to af dem overvejede det. Den amtskommunale politik fokuseres overordnet på at opretholde og stimulere udviklingen i landdistrikterne i relation til landbruget, bosætning, fjernarbejdspladser, foreningsnetværk og livskvalitet.

I den statslige udmelding til regionplanrevision 2001 er det tilkendegivet, at det er et nationalt mål, at sikre en selv bærende udvikling i landdistrikterne for bosætning, arbejdspladser og service. I udmeldingen opfordres amterne til i forbindelse med regionplanlægningen, at fremme en debat om prioritering og muligheder i den fremtidige udvikling for landdistrikterne. Amterne opfordres til at belyse konsekvenser af forskellige udviklingsmuligheder - såvel de økonomiske, fysiske, sociale, kulturelle som de miljømæssige.

Kommunernes og amtskommunernes medansvar understreges endvidere i forslag til landsplanredegørelse 1999, som regeringen i april måned 1999 fremlægger til offentlig debat. Landsplanredegørelsen indeholder tema om fysisk planlægning i samspil med erhvervsudvikling, miljø og transport.

I redegørelsen peges der på, at små og større bysamfund er tæt knyttet til landområderne, og at deres respektive udviklingsperspektiver ofte hænger meget tæt sammen. Bysamfund og landdistrikter er hinandens forudsætninger